

Preek in de Carol Service, Capelle-Schollevaar, 12 december 2010, 16.00 uur

Thema: 'What I can I give Him: give my heart' naar aanleiding van Micha 5: 1-4a en Romeinen 12: 1-2

1. Een oppervlakkig versje?

Zo op het eerste gezicht is het misschien een wat oppervlakkig versje, die 'carol' die we net zongen, 'In the Bleak Midwinter'. Wij weten in feite niet eens precies in welk jaargetijde de Here Jezus geboren is. Maar zelfs al is het in de winter geweest, en zelfs al kan het ook in Israël sneeuwen en koud zijn, deze sfeertekening kan toch echt niet op Bethlehem slaan: 'Midden is de gure winter kreunde een ijzige wind. De aarde was hard als ijzer, water als een steen. Sneeuw was gevallen, sneeuw op sneeuw...' Als je dat zingt, dan denk je: 'Ach, een geromantiseerd Kerstliedje.'

En toch, moet ik zeggen, heeft dit lied mijn hart wel geraakt. Want het zou weleens kunnen zijn dat sneeuw en ijs symbolisch bedoeld zijn. Dit is de tekening van de wereld waarin we wonen. Het is hier één en al gure winter. Maar in die winter is Jezus Christus afgedaald. In die kille, koude wereld, is Hij gekomen, de Zoon van God, om liefde te geven, warmte. Hij is opgegaan als de zon.

Christina Rosetti, de dichteres van dit lied, was een dochter van Italiaanse immigranten in Engeland. Ze schreef dit lied in 1872 op verzoek van de redactie van een tijdschrift, de Scribner's Monthly. En ik weet niet hoe u over dit lied denkt, maar wat Rosetti schrijft in het laatste couplet, dat raakt wel de kern van het Evangelie. 'What can I give Him, poor as I am?' 'Wat kan ik Hem geven, arm als ik ben? Als ik een herder was, één van die herders uit de velden van Efrata, dan had ik een lam gebracht. Als ik wijze was, één van die wijzen uit het Oosten, dan had ik mijn aandeel wel geleverd, in al die geschenken voor Jezus: goud, wierook en mirre. Maar wat ik, dat geef ik Hem: ik geef Hem mijn hart!' Het lijkt alsof Rosetti hier zegt: 'Ik zou wel iets anders willen geven, maar ja, ik heb nu eenmaal geen lam, en geen goud, en geen wierook, en geen mirre. Nou ja, dan maar mijn hart...' Maar u proeft natuurlijk wel de boodschap: uiteindelijk gaat het dáárom! Om je hart! Kijk, een lam, dat is één dier uit je hele kudde. En je kudde, dat is maar één onderdeel van je bestaan, als herder. Je hebt misschien ook nog een vrouw, en kinderen, en een huis, en noem maar op. Wat is dat éne lam? Maar een héél klein deel van je bestaan! Wat is goud, of wierook, of mirre, voor iemand die rijk is? Mara een héél klein deel van je leven. En zelfs al geef je alles wat je bezit, dan nog... Wat is bezit? Bezit is ook maar een déél van je bestaan, en nog niet eens het belangrijkste. Veel

belangrijker zijn: relaties, liefde, trouw, blijdschap, dankbaarheid.

2. Jezus kwam naar de aarde om onze vrede te zijn!

'Maar wat ik kan, dat geef ik Hem: ik geef Hem mijn hart!' Dat is nou waar álles om draait in het Evangelie, dat we dát gaan ontdekken. Het is God te doen om ons hart, en dat is niet mínder dan een lam of een staaf goud, nee, dat is oneindig veel méér. God zoekt ons hart, Hij wil een relatie!

Juist daarvoor kwam Jezus Christus op aarde! Hij kwam niet om cadeautjes in ontvangst te nemen. Nee, wat zegt

Micha in zijn profetie? Micha 5: 3 en 4, we hebben het gelezen: 'Hij zal aantreden en hen als een herder weiden, bekleed met de macht van de HEER, zijn God, met de majesteit van diens verheven naam. Zij zullen veilig wonen, want hij zal

heersen tot aan de einden der aarde, en hij brengt vrede.' 'Hij berngt vrede.' In de Engelse vertaling lezen we: 'And he will be their peace.' 'Hij zal hún vrede zijn.' Jezus is gekomen om ons eeuwig leven te geven! Om de angst uit ons leven voorgoed weg te nemen. Om ons leven zin te geven, en doel, en richting. Hij is gekomen om ons te redden van de eeuwige verdoemenis! Dat we niet ronddolen in de ellende en de duisternis van ons verloren bestaan, van deze wereld waarin mensen lijden, waarin mensen breken... maar dat we in Hem het leven zouden vinden, eeuwig leven! Hij kwam om ons weer in contact te brengen met onze Schepper, met onze Maker, en Hij heeft daarvoor alle struikelblokken opgeruimd, alles wat in de weg stond, al onze zonden. Hij heeft ervoor geleden, Hij is ervoor gestorven. En nu nog, nu nog steeds, draagt Hij daarvan de littekens! Ook na Zijn opstanding waren de littekens nog zichtbaar! Alles, álles heeft Hij voor ons gedaan! En als wij dan naar Hem toe komen, zouden we Hem dan afschepen met een paar cadeautjes? Met een lam? Of met een goudstaaf? Voelt u, hoe intens we Hem daarmee zouden kwetsen? Hoeveel pijn Hij heeft, als we met cadeautjes aankomen? Hij wil niets minder dan ons hart! Hij wil een relatie!

3. Prestatie of relatie?

U denkt: 'Maak dit nou eens even praktisch! Want ik kom hier niet met een goudstaaf naar de kerk. Ik doe wel wat in de collecte, maar maak dit nou eens concreet.'

Ik bedoel dit. Veel mensen zeggen: 'Als ik later bij God kom, dan denk ik, dat Hij mij wel in de hemel zal toelaten. Want bijbellezen en bidden en zo, daar heb ik niet zo heel veel aan gedaan, en de kerk ook niet zo, maar ik heb altijd veel gedaan voor anderen, ik heb altijd veel weggegeven. Ik heb ieder het zijne gegeven. Ik heb eigenlijk een goed leven geleid.'

Misschien denkt u dat eigenlijk ook wel zo, misschien jij ook wel. Maar wat zeg je als dit zegt? Dan zeg je: 'Ach, die relatie met God, die vind ik niet belangrijk. Maar ik toch zoveel goeds gedáán?' Je verwacht het dan van je prestatie, en niet van de relatie. Als jij aankomt met ál je prestaties, dan doe je Jezus alleen maar verdriet. Hij zit niet te wachten op al je cadeautjes. Hij is op zoek naar jou zelf! Naar je hart!

Wat zegt Paulus in Romeinen 12? 'Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid – met een beroep op ál wat Jezus gedaan heeft, dat Hij naar de diepste diepten is afgedaald, voor jou!! - met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf –uzelf!! - als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u. U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar veranderen door uw gezindheid te vernieuwen – je gezindheid, je hart! -, om zo te ontdekken wat God van u wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is.'

Het is een hardnekkig misverstand, dat breed in de samenleving aanwezig is. dat het in het christendom zou gaan om de cadeautjes: dat je netjes leeft en een goede, brave burger bent. Het gaat om je hart! En om niets minder!

Is het dan niet belangrijk, dat je wat in de collectezak doet, en dat je vriendelijk bent voor anderen, en dat je boodschappen doet voor je zieke buurvrouw? Natuurlijk is dat belangrijk! Maar als je hart verandert, als je hart vervuld wordt met de Heilige Geest, dan komt ál het andere vanzelf!

Dan vind je het opgave om iets weg te geven, maar dan ga je spáren! Waarom? Dan ga je sparen om weg te geven! Dan wordt het je lust en je leven om anderen te helpen! Als je hart verandert, dan verandert álles!

4. God vraagt geen cadeautjes, Hij vraagt ons hart!

God vraagt geen cadeautjes, Hij vraagt jou zelf!

Een oudere man woonde in een huis, samen met zijn dochter. De man was weduwnaar, zijn vrouw was nog niet zo lang geleden overleden. Zijn dochter had een drukke baan. Ze ging vroeg de deur uit, en kwam aan het

eind van de middag weer thuis. Haar vader kookte altijd, dat kon hij goed. Dan zaten ze samen te eten, en na het eten, dan ging die dochter naar boven, naar haar eigen kamer. Althans, dat gebeurde eerst niet, maar later wel. Vanaf de zomer: elke avond zat ze boven. Alleen, op haar kamer. De man vroeg zich weleens af: 'Wat zou er toch zijn met mijn dochter? Waarom zit ze toch altijd op haar kamer? Waarom zie ik haar zo weinig?'

En toen werd het Kerst. En op Eerste Kerstdag, toen ze samen een dinertje hadden klaargemaakt, toen kwam die dochter met een cadeautje aan, mooi ingepakt, met een grote strik. En een kaartje: 'Voor mijn allerliefste vader.' Hij maakte het pak open, en wat zat erin? Een trui, een gebreide trui. Hij keek zijn dochter aan, en haar ogen glommen. 'Speciaal gebreid voor jou, pap! Ik weet dat je het vaak zo koud hebt. Ik ben er maanden mee bezig geweest.'

De man keek zijn dochter aan, en zijn ogen werden vochtig. 'Dank je wel' zei hij. 'Dank je wel. Dat is heel erg lief van je. Maar mag ik iets heel eerlijk zeggen? Je hebt

het goed bedoeld, en ik ben blij met mijn trui... maar ik heb jouzelf zo gemist!'

Vanmiddag is de vraag: hoe is uw relatie met God? Jouw relatie? Misschien geef je Hem prachtige cadeautjes. Maar maak je tijd voor Hemzelf? Maak je tijd om dichtbij Hem te zijn? In gebed? In het lezen van de Bijbel? In de kerk?

Krijgt Hij prachtige geschenken? Of krijgt Hij je hart? 'Yet what I can I give Him: give Him my heart!' Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl